

Ἐκ τοῦ οὗς. *γέννηση* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιμιός (-ιμιός), δι' ἣν ἰδ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 240 κ.έξ. Ὁ τύπ. *γεννήσιμιον* παρὰ Σομ.

1) Ὁ ἐκ γεννήσεως προερχόμενος ἢ ὑπάρχων πᾶσι. Ἦρτεν ἕνας γιαιτρός νέος ὅπου εἶναι ἄξιος νὰ γιαιτρέψῃ βωβόγ-γεν-νησιμιόν Μεγίστ. Τὸ κουσούρι εὐτό εἶναι γ-γεν-νησιμιόν ν-δου Κῶς. Ἐννησιμιό τζ' εἶναι ἔφτο δὲ κουσούρι τσῆ ψευτιᾶς καὶ τ' ἀνεκατωμάτου Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ὁ, τι καλὸ κι ὅ, τι κακὸ φυσικὸ ἔχει κἀνεὶς λένε πὼς εἶναι ἔννησιμιό, δὲ βορεῖ νὰ ἰσάσῃ αὐτόθ. Σὰ νὰ ἴτανε ἔννησιμιό τζῆ παιδί τ' ἀγαπᾷ αὐτόθ. Δὲν εἶναι γεννησίμιο, τό ἴπαθε ἔπο ἀρρώστια Εὐβ. (Βρύς.) Μάθε λοιπὸν πὼς δὲν εἶμαι μουλᾶρι γεννησιμιό καὶ πὼς εἶμαι ἄνθρωπος καὶ κολάζομαι Χίος (Καρδάμ.) Κάποια ὑπερβολικὰ λεπτὴ γεννησιμιὰ τῆς διακριτικότητος καὶ ἢ ὅχι διαχυτικὴ διάθεσις τοῦ Δημήτρη τῇ συγκράτησαν πάντα ἀπὸ τὸ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῇ Ἰ.Δραγούμ., ἐνθ' ἄν. Τοῦτο τὸ ψάρι δὲν εἶναι ἔτσι ἀπὸ γεννησιμιοῦ τοῦ Κ.Μπαστ., Ἀλιευτ., 55. Ἦτανε πολὺ ντροπαλὴ ἀπὸ γεννησιμιό τῆς Γ.Ψυχάρ., Τὰ δυὸ ἀ-δέρφ., 146. Αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι γεννησιμιό του (γνήσιον τέκνον) Λεξ. Πρω. || Φρ. Ἀπὸ γεννησιμιό (ἐκ γεννήσεως) Βιθυν. (Κίος) Σέριφ. Ἀπὸ γινῖν' σ' μιό Λῆμν. Εἶναι γεν-νησιμιόν του Μεγίστ. Τό ἴχει γεννησίμιο Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἀπὸ γεννησίμιο Εὐβ. (Αὐλών.) Ἀπὸ γεννησιμιοῦ (ἐνν. ἄρρωστος - κουτσός - στραβός) Πελοπ. (Βρέσθ. Κορών. Οἶν.) Σῦρ. Κ.Παρορ., Κόκκιν. τράγ., 158 — Λεξ. Βυζ. Λεγρ. Πρω. Δημητρ. Συνών. φρ.: Ἀπὸ γεννῶντα. || Ποίημ.

Μ' αὐτὴ λέγει πὼς ἀπὸ γεννησιμιοῦ

μέσ' ἔς τὸν ὕπνο τῆς γυρίζει κι ἄθελά τῆς περπατεῖ

Π.Βλαστ., Ἀργώ, 320. Συνών. *γεννητάτος* 2. Συνών. φρ. ἐν λ. *γέννηση* 1. 2) Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὗς, τὸ ἐκ γενετῆς ὑπάρχον ἐλάττωμα Δαρδαν. Εὐβ. (Ὁρ.) Θράκ. (Ἐπιβάτ.) Κωνπλ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Χίος. Εἶχε ἕνα γεννησιμιό του (εἶχε ἐν πάθος, ἐλάττωμα ἐκ γεννήσεως) Κωνπλ.

γεννήσιο τό, Θράκ. (Σαρεκκλ.) γεν-νήσισι Κῶς γεν-νήσιον Κῶς (Πυλ.) *γεννησιό* Πελοπ. (Μάν.) — Γ.Βλαχογιάνν., Μεγάλ. χρόν., 14 Λόγ. κι ἀντίλ. 33 Νομᾶς 379, 9 *γεννησὸ* Πελοπ. (Καρδάμ.) *γεννησὸ* Πελοπ. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γεννῶ*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν τοιούτων εἰς -ιο ὄν. ἐκ ρ. ἰδ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 66.

Γέννηση 1 ἐνθ' ἄν.: Ἀπὸ γεννήσιον τοῦ τό ἴχ' αὐτὸ τὸ κουσούρι. Εἶναιμ' ἔπο γεν-νήσιον-δου στραβός Κῶς Καπάτσοι ἀπὸ γεννησιοῦ τοῦ Μάν. Ἦτον φαγᾶς καὶ φοβι-τσιάρης ἀπὸ γεννησιοῦ τοῦ αὐτόθ. Εἶμαι ἀπὸ γεννησοῦ μου κουτσός Καρδάμ. Καὶ τὴν ἀγάπη τους αὐτῇ ποὺ δέσαν ἀπὸ γεννησιοῦ τους ὄρκο κἀνανε πὼς ἔς τὸν κόσμον κἀμμιὰ δύναμη δὲν θὰ τὴν καταλοῦσε Γ.Βλαχογιάνν., Λόγ. κι ἀντίλ., 33. Συνών. λ. *γέννα* 1.

γεννησοῦρια τά, Πελοπ. (Γαργαλ.) γινῖν' σοῦρια Ἦπ. (Πάπιγκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γέννηση*.

Ἡ γέννησις ἐνθ' ἄν.: Κάποια Βλάχα γέιν' σι κι πῆγαν νὰ φουνάξουν τ' παπᾶ νὰ τ' διαβάσ'. Πῆι νιὰ Βλάχα, στά-θ' κι μακρὸν κι φώναξι: Ὡ ρὲ παπᾶ! Πᾶρι κειὸ π' κρεμᾶς ἔς τοὺς λιμὸν κι κειὸ π' κ' νᾶς κι βρουμάει κ' ἔλα πάν' ἔχουμι γινῖν' σοῦρια Ἀκαρναν. Εἶχανε καὶ γεννησοῦρια. Γέννησ' ἢ νύφη τους διπλάρια Γαργαλ. || Φρ. Κι ἔς τὰ γινῖν' σοῦρια σ', γαμπρὲ (εὐχὴ εἰς τὸν γαμβρόν, ἵνα ἐορτάσῃ καὶ τὴν γέν-νησιν τέκνου) Πάπιγκ. Συνών. ἐν λ. *γέννα* 1.

γεννησοφάσκια τά, Νουμ. 161, 8.

Ἐκ τῶν οὗς. *γέννηση* καὶ *φασκιά*.

Τὰ πρῶτα σπάργανα καὶ κυρίως αἱ λωρίδες ὑφάσματος διὰ τῶν ὁποίων περιτυλίσσουν τὸ ἀρτιγέννητον, τὸ βρέφος: Ἀπὸ τὰ *γεννησοφάσκια* τοῦ ἦτανε θαλασσινός. Συνών. *γεννο-φάσκια*.

γεννησταρούδι τό, Πελοπ. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ συμφυρμού τῶν οὗς. *γέννηση* καὶ *βυζασταρούδι*.

Γεννησιαρούδι, ὁ ἰδ., ἐνθα καὶ συνών.

γεννητάρης ἐπίθ. ἁμαρτ. Θηλ. *γεννηταρὰ* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *γεννητὸς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρης.

Ὁ γόνιμος, ὁ εὐφορος ἐπὶ τόπου: Ποίημ.

Ἐχει τὴν γῆν *γεννηταρὰ*, τὸ χῶμα τῆς καθάρειο

γεννητάρι τό, Ι.Ζερβός, Μετάφρ. Ἰλ. Β. 389 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *γεννητὸς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρι.

Τὸ νεογνὸν ζῶν ἢ ὁ νεοσσὸς τῶν πτηνῶν: Βγάλαμε σή-μερα τὴν κατσάκα μὲ τὰ *γεννητάρια* Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

Τοῦ σπουρηγιοῦ τὰ *γεννητάρια*

ἦσαν ἐκεῖ ἔς ἕνα ψηλότατο κλαδί κάτω ἀπ' τὰ φύλλα

Ι.Ζερβός, ἐνθ' ἄν. Συνών. ἐν λ. *γεννηταρούδι* 2.

γεννητάρικος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἁμαρτ. ἐπίθ. *γεννητάρης*.

1) Ἐπὶ ζῶν, τὸ πολύτοκον: *Γεννητάρικο* ὄζω. 2) Ἐπὶ ἀγροῦ, ὁ εὐφορος, ὁ γόνιμος: *Γεννητάρικος* τόπος.

γεννηταρούδι τό, Πελοπ. (Σπάρτ. Τρίπ.) — Γ.Βλαχο-γιάνν., Γῦρ. ἀνέμ. 71. Ν.Ἐστ. 27 (1940), 536. — Λεξ. Βλαστ. 393.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γεννητάρι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

1) Τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος ἐνθ' ἄν.: Βλέπουν ἕνα μικρὸ παιδί, *γεννηταρούδι* Σπάρτ. Τρίπ. Αὐτὸ τὸ *γεννηταρούδι* θὰ πάρῃ γυναῖκα τῇ θυγατέρᾳ τοῦ αὐτοκράτορα Γ.Βλαχο-γιάνν., ἐνθ' ἄν. Συνών. ἐν λ. *γεννησιαρούδι*. 2) Τὸ νεογ-νὸν τῶν ζῶν Ν.Ἐστ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Τόσο ἢ πεντάμορφη γιὰ τ' ἄπλερα καλὴ

τὰ δροσερὰ τῶν ἄγριων λιονταριῶν *γεννηταρούδια*

Συνών. *γεννητάρι*.

γεννηταρούδικος ἐπίθ. Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. ἐπίθ. *γεννηταρούδης*, ὁ ἐκ τοῦ ἐπίθ. *γεννητάρης*, διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

Γεννητάρης: Τὸ χωράφι αὐτὸ εἶναι *γεννηταρούδικο*.

γεννητάτος ἐπίθ. Ζάκ. Ἦπ. (Βαβούρ. Πωγών.) Ἰθάκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Μέγαρ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Κόκκιν. Κοπανάκ. Κορινθ. Λάστ. Παιδεμ. Παππούλ. Σιδηρόκ. Σου-δεν. Τρίκκ.) — Γ.Ἀθάν., Ν.Ἐστ. 1 (1927), 1085 — Λεξ. Δημητρ. γινῖν' τᾶτους Ἦπ. (Κουκούλ. Μελιγγ. Ξηροβούν. Πάπιγκ.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Γερακάρ. Σουκαμν.) Μακεδ. (Ζουπάν. Καστορ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ξηροβούν. Παρνασσ. Περίστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *γεννητὸς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άτος.

1) Ὁ γεννηθεὶς ἐν τινι τόπῳ, ὁ γηγενὴς Ἦπ. (Πάπιγκ.) Θεσσ. (Γερακάρ.) Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπ. (Ἀρκαδ. Κορινθ. Τρίκκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Παρνασσ. Περίστ.) — Λεξ. Δημητρ.: Εἶμι γινῖν' τᾶτους ἰδῶ Γερακάρ. Καστορ.

Πάπιγκ. Είμαι γεννητάτος 'ς τὸ χωριὸν Ἀρκαδ. Οἱ βουσκοὶ ἐγ' ναν ὄν' κουκουραῖοι μ' ἐλίεσ' κ' λιουστάσια ποὺ τὰ ζ'λεύουν κ' οἱ Βραχουρίτις, οἱ γεῖν' τῶτοι 'ς τὸν τόπον Αἰτωλ. Κὶ μένα μὴ π'ράξ' τοὺ γιῶν ποὺ 'μι γιῖν' τῶτους ἰκεῖ Παρνασσ. Κεφαλλονίτης γεννητάτος Λεξ. Δημητρ. 2) 'Ο ἐκ γεννητῆς ὑπάρχων, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Κόκκιν. Κοπανάκ. Σουδεν.) Κεφαλλ.—Γ. Ἀθάν., ἐνθ' ἄν.: Εἴχαμε ἓνα μουλάρι δικό μας γεννητάτο Κόκκιν. Ἡ τσιούλα προβατῖνα ἔχει μικρούλια ἀφτῖα γεννητάτη Σουδεν. Αὐτὸ τὸ σπυρὶ τὸ 'χω γεννητάτος Καλάβρυτ. Τεχνίτης γεννητάτος Γ. Ἀθάν., ἐνθ' ἄν. || Φρ. Ἀπὸ γεννητάτου (ἐκ γεννήσεως) Κεφαλλ. Ἀπὸ γεννητάτα Ἀρκαδ. Τὸ 'χω γεννητάτα Κοπανάκ. Συνών. γεννησιμιός 1. 3) 'Ο ἔχων ἐκ γεννήσεως πάθημά τι ἢ ιδιότητά τινα Ἡπ. (Βαβούρ. Κουκούλ. Μελιγγ. Ξηροβούν. Πωγών.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Σουκαμν.) Μακεδ. (Ζουπάν.) Μέγαρ. Πελοπν. (Λάστ. Παιδεμ. Παππούλ. Σιδηρόκ.)—Λεξ. Δημητρ.: Εἶναι γεννητάτος κουτός, δὲν ἔπαθε ὕστερα Πωγών. Εἶναι ἔτσι γεννητάτος Μέγαρ. Εἶναι κουτῆ γεννητάτη Σιδηρόκ. Ἡτανε στραβὸς γεννητάτος Παππούλ. Εἶναι τὸ παιδί γεννητάτο ἀργιόδοντικο Παιδεμ. Εἶναι γιῖν' τῶτου τοὺ π'δὶ μ' κ' τὸ Σουκαμν. Αὐτὸς εἶναι γιῖν' τῶτους γκαβὸς Ζουπάν. Κουκούλ.

γεννητικός ἐπίθ. Κρήτ. Σίφν. Οὐδ. γεννητικόν Σχινούσ. γεν-νητικόν Κύπρ.—Κ. Σάββας, Φόν. Λογχαρ., 8. γεννητικά Ἐ. Legrand, Chansons, 188. γεν-νητικά Κύπρ.—Δ. Λιπέρτ, Τζιωπρ. τραοῦδ. 2, 104. γεν-νετικόν Χίος γεν-νετικά Κύπρ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γεννητικός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. καὶ Σομ.

1) 'Ο ἀναπτυσσόμενος, ὁ γόνιμος Κρήτ. Σίφν.: Πρῖνος γεννητικός (ἀναπτυσσόμενος, πολλαπλασιαζόμενος εὐκόλως) Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Βλάχ. 2) Τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐς., ἡ γέννησις Σχινούσ.: Εἶναι κουτῆ γεννητικόν της (ἐκ γεννήσεως). Συνών. γέννα 1. β) Ἡ καταγωγή, ἡ οἰκογένεια Κύπρ. Χίος.—Ἐ. Legrand, ἐνθ' ἄν. Κ. Σάββας, ἐνθ' ἄν. Δ. Λιπέρτ, ἐνθ' ἄν.: Ἡρτεν πρῶτος μὲ τῆφ φαμέλιαν καὶ τὸ συγγενολόγιν του 'ς τὰ Καρδάμυλα, γιὰτὶ τὸ γεν-νετικόν τῶν Περατινῶν ἐν' 'ς τὴν Ἀγίαν Κυριακὴν Χίος. || Ἀσμ.

'Ο νιὸς ἀπὸ 'του βρένιμος, βρένιμ' ἀρκολεῖται:
τῶαι πέ μου, κόρη λυερή, τῶαι τὰ γεν-νητικά σου
(ἀπὸ 'του=ποὺ ἦτο) Κύπρ.—Ποιήμ.

Κλεάνθης Σάββας γράφεται τ' ὄνομα τὸ δικόμ μου
'ς τὸν Ἀιμ Μάμαν, κύριοι, ἐν' τὸ γεννητικόν μου
Κ. Σάββας, ἐνθ' ἄν.

Μὲν τὰ 'θης ἀκριβὰ τοῦντα φιλιὰ σου
τῶ ἐν' γεώρκισ σου 'ποὺ τὰ γεν-νητικά σου!
(γεώρκιν=προῖον) Δ. Λιπέρτ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γενιὰ 1.

γ) Τὸ γεννηθὲν ἐκ τινος, ὁ ἀπόγονος Κύπρ.: Ἀσμ.
Κάτω 'ς τὲς ἄρες τῶν ἀρῶν, κάτω 'ς τὸν καλαμιῶναν
κάουρος ἐδρακόντεφεν τῶαι τρώ' τοὺς ἀνθρωμένους,
τρώει τοὺς ἀντρες τῶν ἀρῶν, τοὺς ἀντροπολεμίτες,
τρώει τῶαι τὲς γυναῖτες τους, τρώει τῶαι τὰ παιδικιά τους,
τρώει τῶαι τὰ ζευκάγκα τους τῶαι τὰ γεν-νετικά τους.
Συνών. γέννα 5β.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ἐξ ἐγγρ. τοῦ ἔτους 1779 Μύκ.

γεννητιὸ τό, γεννητίο Μέγαρ. γεννητιὸ Ἀνδρ. Πελοπν. (Ἀναβρ.) Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεννῶ. Διὰ τὸν σχηματισμὸν βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 65.

1) Ἡ γέννησις Ἀνδρ. Μέγαρ. Σῦρ.: Λέγανε γιὰ μιὰ Μεγαρίτισσα, ποὺ πέθανε ὕστερ' ἀπὸ τὸ γεννητίο τσαὶ ἄφησε τὸ

παιδί ζωδανὸ Μέγαρ. || Φρ. Ἀπὸ γεννητιοῦ (ἐκ γεννήσεως) Ἀνδρ. Σῦρ. Συνών. γέννα 1. 2) Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν γεννοῦν τὰ αἰγοπρόβατα Πελοπν. (Ἀναβρ.): Θά 'ρθῇ τὸ γεννητιό.

γεννητός ἐπίθ. Πελοπν. (Ἀναβρ.)—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Πρω. Δημητρ. Θηλ. γεννητὴ Πελοπν. (Κορινθ.)—Σ. Δάφνης, Ν. Ἑστ. 18 (1935), 1047—Λεξ. Περίδ. Οὐδ. γεννητὸ Ἀνδρ. Εὐβ. (Βρύσ.) Πελοπν. (Γέρμ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ.) Σίφν.—Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Δημητρ. γιῖν' τὸ Ἀλόνν. Σκόπ. γεννατέ Τσακων. (Χαβουτσ.) ἔννητὸ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πληθ. γεννητὰ Ἀθῆν. Μύκ. Πελοπν. (Ἀρεόπ. Γέρμ. Κίτ. Κορών. Μάν. Πλάτσ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Σάντ.) γεργητὰ Πελοπν. (Λεῦκτρ.) γεν-νητὰ Κάρπ. Ρόδ. ἔν-νητὰ Κάρπ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γεννητός.

Α) Ἐπιθετικ. 1) 'Ο διὰ γεννήσεως λαβὼν ὑπαρξιν, ὁ γεννηθεὶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Κορινθ.)—Σ. Δάφνης, ἐνθ' ἄν.—Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Πρω. Δημητρ.: Πάει 'ς τὸ παλάτι, μπαίνει μέσα, ψυχὴ γεννητὴ (δὲν ὑπῆρχε κανεὶς) Κορινθ. 'Σ τὴν βεράντα καὶ σὲ ὅλον τὸν κῆπο δὲ φαινότανε ψυχὴ γεννητὴ. Ἡσυχία νέκρα! Σ. Δάφνης, ἐνθ' ἄν. || Φρ. ἔννητὸ κ' ἄέννητο (ἐξ ἐπιδ., γεννημένον καὶ ἀγέννητον) Ἀπύρανθ. Πβ. καὶ Μάνθ. Ἰωάνν., Συμφορὰ Μορ., σ. 45 «ὁ Μενέλαος ἦτον γεννητός 'ς τὸ Ἀργὸς τοῦ Μορία».

Β) Οὐς. 1) Ἡ γέννησις ἰδίως κατὰ οὐδ. γένος Ἀθῆν. Ἀνδρ. Εὐβ. (Βρύσ.) Κάρπ. Μύκ. Πελοπν. (Ἀναβρ. Ἀρεόπ. Γέρμ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κίτ. Κορών. Λεῦκτρ. Μάν. Πλάτσ.) Ρόδ. Σίφν. Σκόπ. Τσακων. (Χαβουτσ.): Ἐκαμὶ κακὸ γιῖν' τὸ τοῦ κουρίτσ' μ' Σκόπ. Πόψ' εἴχαμε γεννητὰ Ρόδ. Πόσα γεννητὰ ἔχει κάμει Βρύσ. Πόσου γεννητοῦ εἶναι; αὐτόθ. 'Σ τὰ γεννητὰ πᾶνε μὲ κανίσκι (κανίσκι=τὰ προσφερόμενα γλυκίσματα, δῶρα ἢ ἄρτοι καὶ οἶνος) Πλάτσ. 'Σ τὰ γεννητὰ θά 'χωμε γλέδι Ἀρεόπ. Πᾶμε 'ς τὰ γεννητὰ ν' ἀσημῶσωμε τὸ παιδί Λεῦκτρ. Τὸ βράδυ εἴχαμε γεννητὰ, ἔκαμε δύο ἢ κατσίκα μας Κίτ. Τὸ γεννητὸ τοῦ γιδιῶνε ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Δικέβρη Γέρμ. Τηνερὶ ἀπὸ τὸ γεννατέ κουτσέ'ρ (αὐτὸς ἐκ γεννήσεως εἶναι κουτσός) Χαβουτσ. || Φρ. Ὁ γεννητός κ' ὁ θάνατος καρτερεμοὺς δὲν ἔχουν Ἀναβρ. Ἐχω φούγα γεννητὸ (τὰ αἰγοπρόβατα εὐρίσκονται εἰς ἀκμὴν τοκετοῦ, γεννοῦν πολλὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν) Κάμπος Λακων. Ἐχω φόρτσα γεννητὸ (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Καρδαμ. Ἀπὸ γεννητοῦ τοῦ εἶναι ἔτσι (ἐκ γεννήσεως) Ἀνδρ. Σίφν. Ἀπὸ ἔννητοῦ εἶναι ἔτσι—τὸ 'χει (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Ἀπύρανθ. Βόθρ. Ἀπὸ τὰ γεννητά του (συνών. τῇ προηγούμενῃ) Κορών. Μύκ. Συνών. φρ. ἀπὸ γεννήσεως, ἀπὸ γεννησιμιοῦ, ἀπὸ γεννητάτα. Κ' ἀπὸ τὰ γεν-νητὰ (εὐχὴ πρὸς ἐγκυμονοῦσαν, καὶ ὅταν θὰ γεννήσῃ) Κάρπ. || Ἀσμ.

—Ὅταν μ' ἐγέννα ἡ μάννα μου, τ' ἦταν τὰ γεννητά μου;
—Ὅταν σ' ἐγέννα ἡ μάννα σου, ἦταν βαρὺς χειμῶνας Ἀθῆν.

Τσύμαρα τσαὶ τσυνόμαλα σοῦ πέμπ' ἡ πεθ-θερά σου
τσαὶ τὰ πεντικοέρβελ-λῶα νά 'χης 'ς τὰ ἔν-νητά σου
(τσύμαρα=κούμαρα, πβ. Ἡσύχ. κύμαρος' κόμαρος, τσυνόμαλα=κυνόμαλα, οἱ καρποὶ τοῦ ἐλελιφάσκου, πεντικοέρβελ-λα=περιττώματα ποντικῶν) Κάρπ.

Καὶ νά σᾶς τὰ πληρώνουμε | σὲ γάμους καὶ σὲ γεννητὰ
(ἐκ μοιρολ. νά σᾶς ἀνταποδώσωμε τὴν παρουσίαν σας εἰς τὴν κηδεῖαν δι' ἐπισκέψεώς μας εἰς εὐχάριστα συμβάντα, γάμους καὶ γεννήσεις ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ σας) Γέρμ. 2) Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν γεννοῦν τὰ αἰγοπρόβατα Πελοπν. (Κάμπος

